

Dragoste fără margini

În ghetuțele frumos lustruite de cu seară, Moș Nicolae lăsase pentru Ștefan o portocală mare. După ce a mulțumit în gând Moșului pentru că nu-l uitase nici în acest an, Ștefan s-a grăbit spre școală, neuitând să-și pună micul dar în ghiozdan. Colegul său de bancă, Andrei, era prietenul lui cel mai bun, și Ștefan își dorea să se bucure împreună de portocala primită de la Moș. Astăzi însă Andrei era foarte trist, pentru că mămica lui a fost internată aseară în spital. Pe furis, Ștefan a strecurat portocala de la Moș în buzunarul hainei lui Andrei, măcar cu atât să îndulcească necazul prietenului său.

La spital, după îngrijirile primite, mama se simțea deja mai bine și acum îi explica Iuliei, sora mai mică a lui Andrei, că Moș Nicolae nu uită pe nimeni, dar peșemne că mai întârzie puțin, fiind foarte ocupat. Lui Andrei i-a venit să zâmbească, parcă el nu știa că Moșul împarte cadouri copiilor prin părinți. Peste numai o clipă însă, surprins, a descoperit în buzunar portocala. Iată că Moșul își găsisse un alt ajutor pentru a le trimite ceva dulce. Primind portocala de la fratele ei, micuța Iulia s-a bucurat mult, Moșul a ajuns la timp și la ea. Mama avea nevoie de odihnă și tatăl celor doi copii i-a luat acasă.

Spre deosebire de celelalte

lucruri, bucuria se înmulțește, se face și mai mare, dacă o împarți cu ceilalți. Și Iulia s-a gândit cu drag la Maria, prietena și vecina de o vârstă cu ea. Poate că ea nu a găsit nimic în ghetuțe, părinții Mariei sunt la muncă în Italia de un an și fetița a rămas numai cu bunica. „Noi am primit deja un mare dar de la Dumnezeu și Moș Nicolae, acela că mama se va face bine”, le-a spus tata. Iulia s-a hotărât pe dată să-i dea Mariei portocala ei.

Veselă, Maria i-a arătat bunicii surpriza de la Iulia: ce prietenă bună are! „Maria, i-a zis atunci bunica, eu cred că așa un gest frumos se cuvine să facem și noi pentru Ștefan, băiatul acela drăguț care ne dă adeseori câte o mână de ajutor când avem nevoie. Te rog să te duci la el și să-i dăruiești portocala pentru că nu avem altceva mai bun. Sunt sigură că părinții tăi îți vor trimite un pachet cu dulciuri din Italia, cât de curând.”

Ascultătoare, Maria și-a luat paltonașul și s-a dus la scara vecină unde locuia Ștefan. Vă închipuiți, nu mică i-a fost mirarea băiatului când a primit o portocală asemănătoare cu cea pe care o primise de la Moș. Până la urmă, portocala a fost împărțită frățește între cei patru prieteni și, privindu-i din cer, Moș Nicolae a zâmbit în barbă.

Doi ciobani

Într-o iarnă foarte geroasă, un cioban se afla pe un vârf de munte. Zăpada era foarte mare. Rătăcindu-se pe o cărare troienită, fu cuprins de un somn greu. Dacă adormea, ar fi fost pierdut pentru că ar fi înghețat din pricina gerului foarte mare.

Cum stătea el într-un loc și era toropit de frig, a văzut la o oarecare distanță, pe aceeași cărare a muntelui, un alt cioban. Din pricina gerului, acesta înțepeșise și adormise. Privindu-l, și-a dat seama că ar fi putut fi chiar el în locul aceluia cioban amorțit. Dacă ar fi fost așa, cât de bine era dacă venea cineva să-l ridice din toropeală. Pricepând cum stau lucrurile, inima lui s-a aprins de dragoste frățească și a zis:

- Dacă nu mă voi duce să-l trezesc, va muri.

Atunci s-a apropiat de ciobanul care adormise în troiene și a început să-i frece cu zăpadă mâinile. Mișcându-l și scuturându-l, a izbutit să-l dezmoștească. În cele din urmă, cel care adormise a fost trezit. Astfel, amândoi ciobanii au scăpat de somn și de moartea prin îngheț.

*“Dragostea și mila sunt bune în tot locul,
Căci ele ne-ncălzesc mai tare decât focul.”*

*“Să dorim binele fraților noștri și mântuirea
tuturor oamenilor mai mult decât pe a noastră.”*

Sfântul Teodor Studitul

Ajută-i pe băieți să găsească cel mai fumos brad de Crăciun:
nu cel mai mic, nu al patrulea și cu trunchiul foarte drept.

